

tiet. Politiet skal påse at den generelle forsvarlighedsbestemmelse i § 60, stk. 1, overholdes, hvilket betyder, at politiet kun må meddele tilladelse i det enkelte tilfælde, såfremt barnets medvirken skønnes forsvarlig. Der skal navnlig tages hensyn til barnets alder, helbredstilstand og miljø, dets skolegang, arten og hyppigheden af dets medvirken, den daglige arbejdstid samt arbejdsstedets og engagementets varighed og lignende. For tilladelsen kan der fastsættes sådanne vilkår, som i det enkelte tilfælde findes påkrævet.

Optræden, som udelukkende sker som led i klub- eller foreningsaktiviteter, eller som led i kirkelige aktiviteter, og som ikke har karakter af et arbejde, er ikke omfattet af lovens kapitel 10, og der er således ingen pligt til at indhente tilladelse. Dette gælder fx folkekirkens børnekor, hvor der er tale om en uddannelses- eller fritidsaktivitet, og hvor betaling for medvirken alene er en godtgørelse for faktiske udgifter.

Lovforslagets § 60, stk. 7, indfører en generel pligt for arbejdsgivere til at *underrette forældremyndighedens indehaver eller værgen om unges beskæftigelse*. Bestemmelsen relaterer sig til unge under 15 år eller unge, som stadig er omfattet af undervisningspligten. Bestemmelsen har baggrund i direktivets artikel 6, stk. 3, men er med lovforslaget udvidet til en generel underretningspligt for arbejdsgiveren.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med principperne i lov nr. 387 af 14. juni 1995 om forældremyndighed og samvær. Forældremyndighedens indehaver skal i henhold til denne lov bl.a. drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. Derudover fremgår det af lovens kapitel 3, at forældremyndighedens indehaver kan ophæve en arbejdsaftale, som et barn har indgået på egen hånd, såfremt hensynet til barnets opdragelse eller velfærd kræver det.

Endvidere underbygger bestemmelsen den forpligtelse som forældre til de unge har efter arbejdsmiljølovens § 87. Der er ikke opstillet formkrav til underretningen, og denne vil kunne ske mundtligt.

Direktivet opstiller derudover det krav, at alle unge under 18 år selv skal gøres bekendt med eventuelle risici ved arbejdet samt de foranstaltninger, der er truffet for at sikre deres sikkerhed og sundhed. Dette krav er allerede opfyldt med arbejdsmiljølovens § 17.

Til § 61

§ 61 erstatter og ændrer den gældende § 60. Den gældende regel i § 60 om unges arbejdstid foreskriver, at *arbejdstiden for unge under 18 år normalt ikke*

må overstige den sædvanlige arbejdstid for voksne, der er beskæftiget indenfor samme fag, og at den daglige arbejdstid ikke må overstige 10 timer pr. dag. Dette er ikke i overensstemmelse med direktivet.

I forslaget er valgt et maksimum på en samlet ugentlig arbejdstid på 40 timer, hvilket er i overensstemmelse med direktivets grænse for ugentlig arbejdstid. Den maksimale daglige arbejdstid er fastsat til 8 timer, svarende til direktivets bestemmelser.

Som en yderligere beskyttelse af de unge, og fastholdelse af det gældende beskyttelsesniveau i tilfælde, hvor arbejdstiden indenfor et fag er lavere end 40 timer om ugen, er desuden fastsat, at den sædvanlige ugentlige arbejdstid for voksne ikke må overskrides.

Direktivet indeholder i artikel 8 særlige arbejdstidsbegrænsninger for unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten. Disse unge må efter § 61, stk. 2, i skoleuger arbejde 2 timer om dagen og 12 timer om ugen. Arbejdstidsreglen er begrundet i betragtninger om yderligere hensyntagen til den yngste gruppe. De unge under 15 år, som stadig er omfattet af undervisningspligten, skal have de bedste muligheder for at kunne følge og få udbytte af deres daglige skolegang.

Unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten må i skolefri perioder maksimalt arbejde i 7 timer om dagen og 35 timer om ugen. Dette er en skærpelse af gældende regler. § 61, stk. 2, fastsætter derudover et maksimum i antallet af arbejdstimer for unge, som er under 15 år, men som har afsluttet deres undervisningspligt. Bestemmelsen har grundlag i direktivets artikel 8, stk. 1, litra d, der som en ufravigelig minimumsbestemmelse fastsætter et maksimum på 7 timer om dagen og 35 timer om ugen for disse unge. Bestemmelsen har betydning ved udførelse af lettere arbejde efter de særlige regler herom.

Unge, som er fyldt 15 år men som stadig er omfattet af undervisningspligten, må i skolefri perioder arbejde 8 timer dagligt og 40 timer om ugen, hvilket er i overensstemmelse med gældende regler.

Med lovforslagets § 61, stk. 3, indføres en speciel *pause-regel*, gældende for alle unge under 18 år. Dermed gennemføres direktivets artikel 12. Artiklen fastsætter intet om, på hvilket tidspunkt af den daglige arbejdstid pausen skal gives. Den kan efter ordlyden ligge først eller sidst i arbejdstiden, men vil klart tjene sit formål bedst, hvis den bryder arbejdstiden. § 61, stk. 3, fastsætter derfor, at den skal være passende beliggende, og dermed fastholdes det niveau, der er gældende efter den nuværende § 60, stk. 2. Herudover fastsætter direktivet og dermed lovforslaget, at pausen om muligt skal være sammenhængende.